

BİLGİSAYAR MÜHENDİSLERİ KURULTAYI
10-11 ŞUBAT 2018, BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL

Kurultay Açış Konuşması

Prof. Dr. Cem ERSOY

Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü Başkanı

Hoş geldiniz.

Ben 39 yıl önce, öğrenci olarak bu okula geldiğimde bu tarihi salon kütüphaneydi. Burada ders çalışmak için, özellikle üst kattaki masaları kapmak için ilginç bir yarış vardı. Herhalde çok eğlenerek okuduk biz o zamanlar bu okulda. Biraz özel sektörde Türkiye'de, biraz yurtdışında çalıştıktan sonra ben de yaklaşık 25 yıl önce, en çok eğlendiğim ya da güzel zaman geçirdiğim yer olarak okula geri döndüm.

Kurultayımız zaten meşakkatli bir iş; önünde kolay olmayan sorular, tartışmalar var. Ben, işi belki biraz daha zorlaştırabilirim; ama yine de söyleyeyim... Hülya Küçükaras'ın konuşmasında sözünü ettiği bütün konuları bu iki günde bitirmemiz mümkün olmayacaktır. Belki bir kısmını da gelecekte konuşacağız.

Bence dünya çok hızlı değişiyor... Her zaman değişiyormuş ama sanki bu değişimin hızı şimdi çok daha yüksek. Şu an dehşet verici bir hızla değişiyor... Bilgisayar mühendisleri şanslılar; çünkü bu değişen gelecekte onların yeri pekiyor, onlara daha çok ihtiyaç oluyor; ama herkes o kadar şanslı olmayacak diye düşünüyorum. Bu durumun sinyallerini de yavaş yavaş görmeye başladık. Bazılarının Sanayi 4.0 diye adlandırdıkları gelişmeler nedeniyle pek çok meslek grubu bir hayli yakın bir gelecekte (10 yıl-20 yıl gibi) ortalarda olmayacak gibi gözüküyor. Bunların olmaması illa üzücü bir durum da değil. Belki bir kısmı, insanlar yapmasa daha da iyi olacak işler. Örneğin, çöpleri cinslerine göre ayırma işini bir robotun yapması, insanların zamanlarını daha sağlıklı, anlamlı bir yerde geçirmelerini sağlayacak.

İlk oturumumuz eğitimle ilgili olacak. Hem bilgisayar mühendislerinin eğitimini hem de aslında belki daha da zoru, bilgisayar mühendisi olmayan diğer kesimlerin eğitimini konuşmalıyız. Bilgisayar teknolojileri, bilişim teknolojileri konusundaki farkındalığın artmasını gerektiriyor. Maalesef yeterli kaynaklarımız olmayınca biz eğitimi çok daha küçük, dar alanlara sıkıştırıyoruz. Bu tür bir konuşmaya gelmeden önce her zaman bakmadığım birtakım şeylere bakıyorum. Örneğin “Lise eğitiminde ne oluyor?” diye baktığımızda önce mantıklı gelebilir, tabii ağırlık meslek eğitiminde; yani fen liselerine gidenlerin sayısı 30 binken meslek liseleri 690 binlerde. Bu meslek liseleri fena bir şey olmayabilir, eğer doğru mesleklerse. Fakat baktığınız zaman bir kısmı çok dar alanlara odaklanıyor. Örneğin “matbaa meslek lisesi” var; altında ofset baskı veya serigrafi gibi bir alt dala giriyorsunuz. Çocukları çok genç yaşta çok dar bir alana hapsediyoruz. Sadece serigrafi, baskı benzeri...

Üniversiteyi yaklaşık 22 yaşındayken bitiriyoruz. Artık 65 yaşından önce emekli olmamak bekleniyor. İnsanın sanki “Önümdeki 43 yıl ne yapacağım?” gibi bir perspektife ihtiyacı var. Bu perspektifte belki bilgisayar mühendislerinin de kendilerini “Ben veritabanı oldum,” gibi çok erken zamanlarda belli dar alanlara sokmamaları gerek. Hayat o kadar hızlı değişiyor ki tam kestiremiyorum, belki 10 yılda bir ya da ona benzer aralıklarla hizmetiçi eğitim olabilir, belki bir yıllığına tekrar üniversiteye geri dönmek olabilir; sürekli eğitim gerekli... Önümüzde bizi çok ilginç zorluklar beklediği için “Artık ben şunu öğrendim,” “Bilgisayar mühendisi oldum” veya işte “Serigrafı baskıcısı oldum,” deyip ondan sonra 43 yıl emekli olana kadar çalışıp torunlara karışacağız... Böyle bir gelecek yok gibi gözüküyor.

Gelişmiş ülkelerde, bir ülke coğrafyasının nerelerinde hangi mesleklerin, yüzde kaçını yok olacak diye haritalar görmek mümkün. Tarım sektöründe örneğin... Otonom araçların, ülkemizde 1,5 milyon kamyon şoförü ve aileleriyle beraber 6 milyon kişiyi ilgilendirdiğinin bir şekilde farkında olmak gerekiyor. Kasıyersiz mağazalar, hatta hatta sanal marketlerden alışverişte gerçek bir markete de ihtiyaç olmadan bir şeyler alınabildiğine göre bazı mesleklerin ortadan kalmakta olduğu belli.

Şimdi, bilgisayar mühendisinin buna bir şekilde çözüm bulabilmesi için sahadaki insanlarla konuşurken bu gelişmelerin farkında olması gerek. Dün bizim bölümün danışma kurulu vardı, özel sektörden gelen danışmanlarımızdan biri söyledi; aslında bilgisayar mühendislerinin sahada birisiyle bir problemi çözebilmesi için karşı tarafın da biraz bu teknolojilerden haberdar olması ve beklentilerinin hem süre olarak hem teknoloji olarak gerçekçi olması gerek dedi. O yüzden şimdi bizim üzerimizde sadece bilgisayar mühendisliği okuyan öğrencilerimizi veya meslektaşlarımızı değil bütün kamuyu, bütün özel sektörü ve ilkokuldan üniversitenin sonuna kadar, şu anda çalışmakta olan kesime kadar herkesi bizim konularımızda bilgilendirmek, farkındalığı artırmak gibi bir sorumluluk var.

Kurultayda değişik oturumlarımız var. Belki konuşmacılarımız bu konulara da bir yerlerde dokunurlar. Olmazsa da herhalde gelecekteki çalıştay ve kurultaylarda bunları daha çok konuşmamız gerekecek.

Şimdi tekrar “Hoş geldiniz” diyorum. Başarılı ve eğlenceli, yeni dostlar edineceğiz, iki günlük kurultayda kolaylıklar diliyorum.